

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 6.11.2007
COM(2007) 681 final

RAPORTUL COMISIEI

**în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind
combaterea terorismului**

{SEC(2007) 1463}

RAPORTUL COMISIEI

**în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind
combaterea terorismului**

CUPRINS

1.	INFORMAȚII PRELIMINARE	3
1.1.	Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului	3
1.2.	Primul raport	3
1.3.	Prezentul raport	3
2.	METODA ȘI CRITERIILE DE EVALUARE A DECIZIEI-CADRU	4
3.	EVALUARE	4
3.1.	Statele membre aflate la prima evaluare	4
3.2.	Statele membre aflate la a doua evaluare	7
4.	CONCLUZII	10

1. INFORMAȚII PRELIMINARE

1.1. Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului

Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului¹ (denumită în continuare „decizia-cadru”) constituie un instrument cheie în lupta împotriva terorismului.

Decizia-cadru armonizează definiția infracțiunilor de terorism în toate statele membre și asigură faptul că acestea stabilesc pedepse și sancțiuni pentru persoanele fizice și juridice care au comis sau sunt pasibile de astfel de infracțiuni care să reflecte gravitatea faptelor. Decizia-cadru precizează normele juridice de garantare a faptului că infracțiunile de terorism pot fi urmărite penal în mod eficient și adoptă măsuri specifice cu privire la victimele infracțiunilor de terorism datorită vulnerabilității acestora.

1.2. Primul raport

Conform articolului 11 din decizia-cadru, Comisia trebuie să întocmească un raport scris privind măsurile luate de către statele membre pentru respectarea acestui instrument.

În conformitate cu articolul în cauză, a fost adoptat la 8 iunie 2004 un raport al Comisiei², precum și un document de lucru al serviciilor Comisiei³ asociat raportului.

Deoarece până la acea dată Comisia nu primise nicio informație din partea Luxemburgului și a Țărilor de Jos și nicio informație specifică din partea Greciei, statele membre evaluate au fost Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Finlanda, Germania, Irlanda, Italia, Portugalia, Spania, Suedia și Regatul Unit.

Răspunsul Consiliului la Raportul Comisiei⁴ a fost adoptat la 25 și 26 octombrie 2004 și a ajuns la concluziile următoare:

- să invite statele membre care nu aplicaseră încă decizia-cadru în toate elementele sale să îndeplinească acest lucru cât de curând posibil și să ofere informații cu privire la progresele înregistrate;
- să invite statele membre în cauză să ofere informații suplimentare astfel cum prevede raportul Comisiei;
- să invite noile state membre să ofere informații cu privire la punerea în aplicare a deciziei-cadru.

Informațiile ar fi trebuit prezentate Consiliului și Comisiei până la 31 decembrie 2004.

1.3. Prezentul raport

Toate statele membre au informat Comisia până la data limită de 31 decembrie 2006. Prezentul raport evaluează situația transpunerii care rezultă din legislația care a fost transmisă Comisiei până la această dată de referință⁵. Raportul a fost elaborat luând în considerare toate

---

¹ JO L164, 22.6.2002,p. 3

² Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, COM(2004)409 final din 8.6.2004.

³ Document de lucru al serviciilor Comisiei anexă la Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, SEC (2004) 688 din 8.6.2004.

⁴ Documentul Consiliului 11687/2/04 REV 2 DROIPEN 40, 12.10.2004.

⁵ Excepție făcând intrarea în vigoare sau derularea amendamentelor legislative sau a proiectelor de lege relevante cu privire la care Comisia fusese informată anterior. Astfel, raportul evaluează intrarea în vigoare a amendamentelor estoniene la Codul penal din 15.3.2007, precum și prezentarea spre aprobare

informațiile prezentate Comisiei cu privire la executarea deciziei-cadru după elaborarea primului raport, inclusiv opiniile exprimate de unele state membre în ceea ce privește gradul exact al punerii în aplicare a deciziei-cadru și evaluarea primului raport. Un document de lucru al serviciilor Comisiei asociat cu prezentul raport cuprinde o analiză detaliată a măsurilor naționale luate în vederea respectării deciziei-cadru, precum și un tabel care specifică, în conformitate cu informațiile primite de Comisie, dispozițiile naționale de transpunere a fiecărui articol.

2. METODA ȘI CRITERIILE DE EVALUARE A DECIZIEI-CADRU

Criteriile de evaluare aplicate pentru elaborarea prezentului raport nu diferă de cele urmate pentru stabilirea primului raport și descrise în acesta⁶.

În ceea ce privește contextul evaluării, acesta este în general identic cu cel descris în primul raport de evaluare⁷. Cu toate acestea, trebuie luată în considerare o circumstanță suplimentară: prezenta evaluare este influențată de existența unui raport de evaluare anterior. Aceasta face o deosebire clară între statele membre care au fost deja evaluate în raportul amintit și statele membre aflate la prima evaluare. Primele au fost evaluate pe baza constatărilor raportului anterior și a informațiilor suplimentare pe care acestea le-au furnizat. În ceea ce privește cele din urmă, este necesară o evaluare inițială completă. Dar, chiar și în acest caz, prezenta evaluare respectă și are ca punct de plecare interpretarea dispozițiilor deciziei-cadru prevăzută în primul raport, făcând referire la acesta în numeroase ocazii.

În cele din urmă, făcând trimitere la articolul 1 alineatul (2) din decizia-cadru, Comisia reamintește faptul că măsurile antiteroriste cum ar fi legislația de punere în aplicare trebuie să fie aplicate cu respectarea pe deplin a drepturilor fundamentale și a principiului statului de drept. Comisia va acorda în continuare o atenție specială acestui aspect. Cu cât sunt mai ferme garanțiile că UE și statele membre vor respecta drepturile fundamentale în aplicarea dreptului comunitar, cu atât vor fi mai mari șansele ca Uniunea să înregistreze progrese reale în lupta împotriva terorismului.

3. EVALUARE

3.1. Statele membre aflate la prima evaluare

Acest grup de state membre cuprinde statele care erau membre ale UE înaintea extinderii de la 1 mai 2004, dar care nu au fost evaluate în primul raport (Grecia, Luxemburg și Țările de Jos)⁸, precum și toate statele care s-au alăturat Uniunii la 1 mai 2004. Puține dintre acestea au transmis în timp util Comisiei toate textele relevante privind dispozițiile de punere în aplicare. În consecință, evaluarea factuală și concluziile ulterioare se bazează uneori pe informații

---

de către Camera Reprezentanților din Cipru a „Proiectului de lege din 2006 privind terorismul și chestiunile aferente”.

⁶ Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, COM(2004)409 final din 8.6.2004, pp. 4-5.

⁷ Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, COM(2004)409 final din 8.6.2004, pp. 4-5.

⁸ A se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei – anexă la Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, SEC (2004) 688 p. 4, denumit în continuare primul raport de evaluare (documentul de lucru al serviciilor Comisiei). Nu s-a primit nicio informație din partea Luxemburgului și a Țărilor de Jos, în timp ce Grecia s-a limitat să anunțe faptul că decizia-cadru a fost deja încorporată în sistemul juridic național fără a furniza alte informații sau texte juridice.

incomplete. În urma evaluării informațiilor furnizate de către cele treisprezece state membre, situația privind punerea în aplicare a deciziei-cadru se prezintă astfel:

Articolul 1: Estonia, Grecia, Letonia, Malta, Republica Cehă, Slovacia, Țările de Jos și Ungaria au pus în aplicare în mod corect articolul 1, în sensul că au incriminat infracțiunile de terorism ca o categorie separată de fapte penale, în timp ce Cipru se află în proces de modificare a legislației în acest scop. În cazul celorlalte state membre luate în considerare aici, tehnica folosită pentru definirea infracțiunilor de terorism ridică unele semne de întrebare: Luxemburg nu prevede un catalog al infracțiunilor de terorism, Slovenia folosește numai o definiție generală a infracțiunilor de terorism, Lituania se pare că nu stipulează o definiție completă, iar Polonia definește numai intenția de terorism. De asemenea, s-a constatat că Lituania, Polonia și Slovenia nu prevăd o dispoziție care fie să asocieze aceste infracțiuni cu definițiile terorismului, fie să le califice drept infracțiuni de terorism în cazul intențiilor de natură teroristă.

Articolul 2: Estonia, Grecia, Luxemburg, Malta, Polonia, Slovacia și Țările de Jos au pus în aplicare acest articol în mod corect prin dispoziții specifice care incriminează separat faptele comise în relație cu grupurile teroriste. Proiectul de lege cipriot va introduce, de asemenea, dispoziții concrete în acest sens. Lituania folosește o formulă mixtă prin care dispozițiile generale privind alianțele infracționale completează domeniul de aplicare restrâns al dispoziției care se referă în mod specific la grupurile teroriste. Cu toate acestea, dispoziția în cauză nu acoperă conducerea unui grup terorist. În Republica Cehă grupurile teroriste ca atare, precum și conducerea sau participarea la activitățile acestora, nu sunt incriminate în mod specific - dar este incriminată sprijinirea infracțiunilor de terorism. În Letonia, conducerea unui grup terorist este incriminată, în timp ce participarea se pedepsește, se pare, numai atunci când aceasta este legată de comiterea anumitor infracțiuni de terorism. Cu toate acestea, ambele țări prevăd dispoziții generale care incriminează participarea în cadrul unei organizații infracționale sau în cadrul grupurilor organizate. În mod similar, dreptul sloven nu conține nicio dispoziție specifică referitoare la grupurile teroriste – conform dreptului sloven, această noțiune ar trebui să fie inclusă într-un concept mai larg de „asociere infracțională”.

Articolul 3: Numai Grecia, Malta și Țările de Jos au pus complet în aplicare acest articol privind infracțiunile de natură teroristă - Cipru se află încă în proces de modificare a legislației sale. Celelalte state membre vor fi în măsură să obțină, în unele cazuri, rezultate similare tratând aceste infracțiuni drept acte de colaborare cu un grup terorist sau de participare la anumite infracțiuni de terorism, respectând parțial obligațiile stipulate la acest articol.

Articolul 4: Estonia, Grecia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Slovenia, Țările de Jos și Ungaria au făcut referire în sistemul lor penal la norme generale cu privire la participare și infracțiunile incipiente, care ar permite implicit legislației acestora să se supună dispozițiilor acestui articol. În plus, Estonia, Lituania, Malta, Republica Cehă și Ungaria au adoptat dispoziții specifice privind terorismul. În Cipru, modificările vor asocia normele generale privind complicitatea și infracțiunile incipiente cu intenția de terorism.

Articolul 5: Cu toate că numai modificările legislative prevăzute de Cipru fac referire în mod explicit la extrădarea pentru infracțiuni de terorism, toate statele membre sunt în măsură să îndeplinească condițiile de la alineatul (1) care obligă statele membre să garanteze faptul că infracțiunile menționate la articolele 1-4 se pedepsesc cu sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive care pot presupune extrădarea. Grecia, Estonia, Luxemburg, Malta, Polonia, Țările de Jos și Ungaria au pus în aplicare alineatul (2) în mod corespunzător – proiectul de lege cipriot se va conforma, de asemenea, în acest sens, în timp ce celelalte state membre evaluate nu au introdus dispoziții specifice agravante și nici nu au identificat

infraacțiunile obișnuite echivalente care ar permite compararea sancțiunilor și, astfel, o evaluare a punerii în aplicare. În ceea ce privește alineatul (3), dacă este vorba de participarea în cadrul unui grup terorist, toate statele membre cu excepția Sloveniei au pus în aplicare sau vor pune în aplicare dispoziția în mod adecvat. În ceea ce privește conducerea unui grup terorist, majoritatea statelor membre au pus în aplicare dispoziția în mod corect. Cu toate acestea, Slovenia și Ungaria nu au respectat sancțiunile minime cerute, iar Grecia și Polonia au ales o formulă care nu exclude impunerea unei pedepse privative de libertate de până la cincisprezece ani, dar nici nu o garantează.

Articolul 6: Numai Grecia, Luxemburg și Ungaria beneficiază, iar Cipru va beneficia după încheierea procedurii sale legislative, de circumstanțe atenuante specifice în cazul sancțiunii impuse pentru infraacțiuni de terorism, luând în considerare anumite circumstanțe precizate în acest articol. Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Republica Cehă, Slovacia și Slovenia au făcut referire la norme mai generale care conțin circumstanțe atenuante, în timp ce celelalte state membre în cauză nu au prezentat o legislație de punere în aplicare a acestei dispoziții opționale.

Articolul 7: Letonia, Republica Cehă și Slovacia nu au prevăzut, după cum precizează alineatul (1), răspunderea persoanelor juridice pentru infraacțiuni de terorism, iar Luxemburgul nu a transmis dispozițiile relevante. Celelalte state membre au pus în aplicare alineatul (1) în mod corect. În dese rânduri, dispozițiile acestora depășesc nivelul minim cerut de decizia-cadru fie stabilind mai mult de un criteriu, fie folosind criterii mai ample. Numai Grecia, Lituania, Malta, Polonia, Slovenia și Ungaria au prevăzut norme care pun în aplicare în mod explicit alineatul (2), inclusiv lipsa supervizării sau a controlului drept sursă de răspundere pentru persoanele juridice. Cu toate acestea, în unele dintre celelalte state membre, alineatul poate fi interpretat ca fiind acoperit de formulări mai generale. Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Slovenia și Țările de Jos au pus în aplicare alineatul (3), garantând faptul că răspunderea persoanelor juridice nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care au comis infraacțiuni.

Articolul 8: În afară de Luxemburg, Republica Cehă și Slovacia, toate statele membre au prezentat legislația sau proiectul de legislație care prevede sancțiuni pentru persoanele juridice și care îndeplinește obligația minimă de la articolul 8 de a prevedea amenzi penale sau non-penale. Cu toate acestea, în Letonia, punerea în aplicare a articolului 8 este împiedicată de transpunerea incorectă a articolului 7. De asemenea, majoritatea statelor membre aplică sancțiunile opționale indicate de această dispoziție, în întregime sau parțial, iar unele prevăd sancțiuni suplimentare care nu sunt menționate în decizia-cadru.

Articolul 9: Legislația tuturor statelor membre va putea, cel mai probabil, să adopte acest articol în ceea ce privește aplicarea principiului teritorialității de la articolele 9 alineatul (1) litera (a), 9 alineatul (1) litera (b) și 9 alineatul (4). În ceea ce privește competența extrateritorială, majoritatea statelor membre prevăd sau vor prevedea norme care cuprind – cel puțin parțial – principiile personalității active și pasive menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (c) și (e). Articolul 9 alineatul (1) litera (d) a fost transpus în mod expres numai de Malta, în timp ce Slovenia și Țările de Jos au făcut referire la norme care acoperă parțial acest alineat. Articolul 9 alineatul (3) a fost pus în aplicare în mod expres de Estonia, Luxemburg, Malta, Slovacia, Slovenia și Țările de Jos. Clauzele competenței universale din legislația greacă, lituaniană, poloneză, slovacă și slovenă, precum și din proiectul de lege cipriot pot permite acestor state membre să adopte, cel puțin parțial, alineatele (1) și (3) în lipsa unei puneri în aplicare explicite. În sfârșit, în timp ce Lituania a transpus parțial articolul 9 alineatul (2), niciun alt stat membru nu a încorporat în legislația națională criteriile pentru soluționarea conflictelor pozitive de competențe precizate în această dispoziție.

Articolul 10: Cu toate că numai Estonia, Polonia și Slovacia au făcut referire la articole specifice de stabilire a principiului de urmărire penală „*ex officio*”, este posibil ca infracțiunile de terorism să fie tratate în toate statele membre drept infracțiuni publice în scopul investigației și urmăririi penale. Numai Estonia și Slovenia au prevăzut dispoziții concrete, menționate la alineatul (2), cu privire la asistența pentru familiile victimelor.

3.2. Statele membre aflate la a doua evaluare

Articolul 1: Primul raport de evaluare a concluzionat faptul că Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Finlanda, Portugalia, Spania și Suedia au pus corect în aplicare articolul 1, în sensul că acestea au incriminat în mod specific infracțiunile de terorism drept o categorie separată de infracțiuni – în timp ce Irlanda se afla în proces de modificare a legislației sale în acest sens. Raportul preciza faptul că Italia și Regatul Unit au prevăzut un număr limitat de infracțiuni de terorism specifice, iar apoi au calificat infracțiunile obișnuite cu intenție teroristă fie ca reprezentând o circumstanță agravantă (în Italia), fie aplicând o definiție generală a terorismului (Regatul Unit). Raportul a concluzionat faptul că legislația germană nu a adoptat articolul 1 din decizia-cadru⁹.

Informațiile suplimentare furnizate de statele membre permit Comisiei să ia act de gradul mai ridicat de respectare a articolului 1. Cu toate acestea, niciuna dintre observațiile înaintate nu risipește toate îndoielile exprimate de către Comisie în respectivul raport. Numai dispozițiile irlandeze – care între timp au intrat în vigoare – confirmă faptul că sistemul juridic al Irlandei îndeplinește articolul 1.

Articolul 2: Primul raport de evaluare a concluzionat faptul că statele membre dispun sau vor dispune de o legislație care incriminează separat actele teroriste comise în legătură cu grupurile teroriste. Numai în Danemarca și Suedia conducerea sau participarea la activitățile grupurilor teroriste nu au fost incriminate în mod specific, cu toate că, în unele cazuri, cei care manifestă astfel de forme de conduită pot fi pedepsiți ca părți principale sau secundare într-o infracțiune de terorism relevantă¹⁰.

Comisia trebuie să clarifice faptul că, deși conducerea unui grup terorist și participarea la activitățile acestuia nu sunt incriminate în mod specific în Suedia, dispozițiile acesteia formulate pe larg cu privire la tentativă, pregătire, conspirație și complicitate pot permite urmărirea penală atât a conducătorilor cât și a participanților în cadrul unui grup terorist. Când privește Danemarca, Comisia consideră că legislația specifică a acesteia cu privire la sprijinirea grupurilor teroriste, și mai puțin dispozițiile generale ale acesteia cu privire la complicitate, ar putea, de asemenea, să cuprindă toate actele incriminate la articolul 2 alineatul (2). Lipsa incriminării separate pentru colaborarea cu un grup terorist în Suedia și pentru conducerea unui grup terorist atât în Suedia cât și în Danemarca nu exclude în mod automat faptul că obiectivele propuse în decizia-cadru nu pot fi îndeplinite, dar poate submina scopul sistematic și politic al acestui instrument și claritatea punerii în aplicare și poate împiedica punerea deplină în aplicare a dispozițiilor aferente. În consecință, trebuie să se considere în continuare faptul că Suedia și Danemarca nu au pus complet în aplicare articolul 2.

---

⁹ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 7.

¹⁰ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 6.

Articolul 3: Această dispoziție cere statelor membre să includă anumite fapte drept infracțiuni de natură teroristă. Prima evaluare a concluzionat faptul că numai Finlanda, Franța, Portugalia și Spania beneficiază de o legislație care respectă pe deplin obligațiile menționate în acest articol și că sistemul juridic al Irlandei ar trebui să fie în măsură să se supună acestor obligații după intrarea în vigoare a noii sale legislații. Legislația din celelalte state membre a respectat numai parțial acest articol¹¹.

Austria, Italia și Suedia, precum și Belgia și Danemarca au prezentat explicații suplimentare cu privire la aplicarea acestei dispoziții; cu toate acestea, numai Danemarca a fost în măsură să demonstreze faptul că legislația sa respectă pe deplin articolul 3 din decizia-cadru.

Articolul 4: După încheierea primei evaluări¹², cu toate că numai unele state membre prevăd dispoziții specifice de aplicare a articolului 4, se constată faptul că, prin aplicarea normelor generale privind complicitatea și infracțiunile incipiente, majoritatea statelor membre au pus în aplicare articolul 4 în mod implicit, cu condiția ca articolele precedente să fi fost aplicate în întregime. Cu toate acestea, rămân unele temeri cu privire la aplicarea componentei „tentativă” în Franța, Belgia și Portugalia.

Articolul 5: În ceea ce privește articolul 5 alineatul (1) din decizia-cadru, prima evaluare a presupus faptul că toate statele membre vor fi în măsură să îndeplinească condițiile de la alineatul (1) care obligă statele membre să garanteze faptul că infracțiunile menționate la articolele 1-4 se pedepsesc cu sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive care pot presupune extrădarea¹³.

Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Italia, Portugalia și Suedia au pus în aplicare în mod corect articolul 5 alineatul (2)¹⁴. Din nefericire, în ciuda informațiilor suplimentare trimise de către statele membre, încă nu se poate afirma același lucru pentru Germania, Spania, Irlanda și Regatul Unit.

În ceea ce privește alineatul (3), atunci când este vorba de conducerea unui grup terorist, conform primului raport de evaluare, legislația din Austria, Belgia, Germania, Irlanda, Italia, Portugalia și Regatul Unit au aplicat sau vor aplica decizia-cadru. Sistemele juridice din Danemarca, Franța și Suedia vor aplica doar parțial această dispoziție. Legislația spaniolă a adoptat această dispoziție numai în ceea ce privește conducerea unui grup terorist care doar amenință să comită acte teroriste¹⁵. În prezent, se poate afirma faptul că legislația franceză, de asemenea, respectă în întregime acest articol.

Cât privește participarea la activitățile unui grup terorist, primul raport de evaluare a menționat faptul că Austria, Belgia, Finlanda, Franța, Irlanda, Portugalia, Spania și Regatul Unit au pus corect în aplicare această dispoziție, care ar putea fi considerată ca fiind parțial transpusă în Germania, Danemarca, Italia și Suedia¹⁶. În mod regretabil, niciuna dintre aceste țări nu a furnizat informații care să convingă Comisia de respectarea deplină în această privință.

---

¹¹ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 6.

¹² A se vedea „Raportul Comisiei în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului”, (COM 2004 409 final p. 6 - denumit în continuare primul raport de evaluare (rezumat).

¹³ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 6.

¹⁴ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 6.

¹⁵ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), pp. 22, 23.

¹⁶ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), pp. 22, 23.

Articolul 6: În ceea ce privește articolul 6, nu a fost prezentată nicio informație suplimentară. Prin urmare, se consideră că numai Austria, Franța, Germania, Italia, Portugalia și Spania au în vedere în mod clar circumstanțele specifice menționate în acest articol, în timp ce celelalte state nu au făcut referire la măsuri specifice de punere în aplicare a acestei dispoziții opționale¹⁷.

Articolul 7: Primul raport de evaluare a concluzionat faptul că Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Irlanda, Italia și Portugalia au aplicat sau vor aplica legislația care garantează faptul că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infracțiunile menționate în decizia-cadru. Cu toate acestea, dintre aceste state membre, numai Finlanda, Irlanda, Italia și Portugalia au furnizat informații suficiente pentru a considera faptul că alineatul (2) a fost, de asemenea, luat în considerare¹⁸.

Având în vedere noile observații și informații referitoare la noile dispoziții prezentate, se poate concluziona acum că sistemele juridice austriece și suedeze, de asemenea, respectă articolul 7 alineatul (1), astfel încât doar Spania și Regatul Unit nu au pus încă în aplicare această dispoziție. În ceea ce privește articolul 7 alineatul (2) din decizia-cadru, Austria, Belgia și Danemarca au furnizat informații suplimentare de confirmare a respectării dispoziției.

Articolul 8: Primul raport de evaluare a concluzionat faptul că Belgia, Danemarca, Franța, Germania, Italia, Portugalia și Finlanda au îndeplinit obligația minimă prevăzută la articolul 8 de a impune amenzi penale și non-penale pentru persoanele juridice¹⁹. În prezent, Austria și Suedia se pot adăuga la lista statelor membre a căror legislație respectă articolul 8.

Articolul 9: Primul raport de evaluare a menționat faptul că legislația tuturor statelor membre a adoptat articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) și alineatul (4), deoarece teritorialitatea reprezintă baza primară pentru competența penală²⁰. Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Irlanda, Portugalia, Spania, Suedia și Regatul Unit dispun de norme care acoperă, mai mult sau mai puțin, principiul personalității active menționat la articolul 9 alineatul (1) litera (c), cu toate că unele nu cuprindeau în general rezidenții (Germania, Franța, Italia și Regatul Unit) sau făceau referire la condiții suplimentare, cum ar fi criminalitatea dublă, neincluse la această literă (Danemarca). Același lucru s-a afirmat cu referire la principiul personalității pasive menționat la articolul 9 alineatul (1) litera (e), cu toate că în unele cazuri domeniul de aplicare al dispoziției este redus, făcându-se referire doar la persoane și spații protejate sau cerând ca respectivul contravenient să se afle pe teritoriul statului membru. De asemenea, numai cinci state membre prevăd în mod explicit infracțiuni împotriva instituțiilor sau organismelor Uniunii Europene. Articolul 9 alineatul (1) litera (d) a fost transpus în mod explicit doar de Austria și Irlanda, cu toate că la acea vreme se părea că Finlanda, Italia și Portugalia vor fi, de asemenea, în măsură să adopte această dispoziție²¹. În ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), s-a concluzionat faptul că Austria, Germania, Irlanda, Italia și Portugalia prevăd în mod explicit posibilitatea urmăririi penale a unui contravenient care a comis o infracțiune de terorism în străinătate și care nu poate fi extrădat.

Din informațiile furnizate reiese faptul că legislația belgiană acoperă, de asemenea, articolele 9 alineatul (1) litera (d) și 9 alineatul (3), iar legislația germană aplică și articolul 9 alineatul (1) literele (d) și (e) din decizia-cadru. Danemarca a făcut referire la obligația sa de urmărire

---

¹⁷ A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p. 6.

¹⁸ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), p. 30.

¹⁹ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), p. 30.

²⁰ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), p. 31.

²¹ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), p. 34.

penală în toate cazurile stabilite în decizia-cadru. Se poate considera că Suedia are competență universală pentru infracțiunile de terorism. Amendamentul francez pentru aplicarea articolului 9 alineatul (3) nu a modificat concluzia anterioară a Comisiei privind acest alineat.

Situația în ceea ce privește articolul 9 alineatul (2) nu s-a îmbunătățit de la elaborarea primului raport de evaluare, iar Irlanda este în continuare singurul stat membru care a transpus această dispoziție (chiar dacă parțial) în legea sa din 2005 privind justiția penală (infracțiuni de terorism) care, între timp, a intrat în vigoare.

Articolul 10: La momentul primei evaluări, numai Austria furnizase suficiente informații pentru a demonstra faptul că sistemul său juridic respectă articolul 10 alineatul (1), cu toate că se părea că infracțiunile de terorism erau tratate în toate statele membre drept infracțiuni publice, în scopul investigației și urmăririi penale²². Observațiile prezentate de Belgia, Danemarca, Franța și Suedia cu privire la aplicarea articolului 10 alineatul (1) întăresc ipoteza Comisiei conform căreia în toate statele membre infracțiunile de terorism fac obiectul urmăririi penale.

În ceea ce privește articolul 10 alineatul (2), primul raport de evaluare s-a concentrat asupra măsurilor de asistență pentru familiile victimelor terorismului, deoarece punerea în aplicare a Deciziei-cadru a Consiliului privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale²³ face obiectul unui raport independent. Austria, Belgia, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Spania și Regatul Unit au furnizat informații specifice referitoare la această chestiune²⁴. Numai Portugalia a prezentat detalii suplimentare privind asistența pentru familiile victimelor terorismului.

4. CONCLUZII

Comisia notează faptul că majoritatea statelor membre aflate la prima evaluare au realizat în mod satisfăcător punerea în aplicare a principalelor dispoziții cuprinse în decizia-cadru. Cu toate acestea, persistă unele probleme majore. Când privește statele membre aflate la a doua evaluare, informațiile suplimentare pe care acestea le-au trimis au permis Comisiei să observe în general un grad mai ridicat de respectare a dispozițiilor. Cu toate acestea, cele mai multe dintre deficiențele principale identificate în primul raport de evaluare rămân neschimbate.

Principalele aspecte față de care Comisia își exprimă preocuparea sunt:

- punerea în aplicare deficientă a articolului 1 în Germania, Italia, Lituania, Luxemburg, Polonia, Slovenia și Regatul Unit. Această dispoziție are o importanță crucială nu numai pentru decizia-cadru ci și pentru politica antiteroristă în general. O definiție comună a terorismului constituie baza pe care se construiesc toate celelalte dispoziții din decizia-cadru și permite folosirea instrumentelor de cooperare pentru aplicarea legilor;
- punerea în aplicare deficientă a articolului 5 alineatul (3) privind armonizarea sancțiunilor pentru infracțiuni în legătură cu un grup terorist, care afectează Danemarca, Germania, Italia, Slovenia, Suedia și Ungaria, deoarece acesta este, de asemenea, un aspect cheie al deciziei-cadru;

---

²² A se vedea primul raport de evaluare (rezumat), p.7.

²³ JOL 82, 22.3.2001, p. 1.

²⁴ A se vedea primul raport de evaluare (document de lucru al serviciilor Comisiei), p. 35.

- punerea în aplicare deficiente a articolului 7 în Republica Cehă, Letonia, Slovacia, Spania și Regatul Unit. Armonizarea răspunderii penale a persoanelor juridice pentru infracțiuni de terorism este, de asemenea, de importanță majoră în lupta împotriva terorismului.

Având în vedere cele menționate anterior, Comisia invită statele membre care încă nu au făcut acest lucru să garanteze o transpunere rapidă și completă a deciziei-cadru în dreptul lor național și să o informeze de îndată cu privire la măsurile luate, comunicându-i textul dispozițiilor statutare sau administrative în vigoare.